

Suite

**De Carles Batlle
amb Carme Sansa,
Lluís Soler, Fèlix Pons
i Cristina Genebat**

**Direcció de Toni
Casares**

Sala Beckett

Del 17/1/01 al 18/2/01

**Teatre català contemporani
Suite va guanyar el Premi SGAE 1999
de creació de textos teatrals**

Carrer Alegre de Dalt, 55, bis
08024 Barcelona
Telèfon 93 284 53 12
Fax 93 219 79 27
salabeckett@ctv.es

De dimecres a dissabtes, a les 22 h.
Diumenges, a les 19 h.

2.200 ptes.
Carnet de teatre alternatiu: 50% de descompte.

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,
Caixa Catalunya i Tel-Entrada
Telèfon 902 10 12 12

Sala subvencionada per:
Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura
Ajuntament de Barcelona, Institut de Cultura
Ministerio de Educación y Cultura, INAEM

Coordinadora de Sales Alternatives

Suite de **Carles Batlle**

Actors **Lluís Soler** Marc, el marit
Carme Sansa Anna, la dona
Fèlix Pons Pol, el gendre
Cristina Genebat Berta, la filla

Direcció **Toni Casares**

Escenografia **Max Glaenzel i Estel Cristià**
Vestuari **Marta Rafa**
Il·luminació **Kiko Planas (a.a.i.)**
So **Àlex Polls**
Ajudant de direcció **Marta Aliguer**

Disseny gràfic **Enric Jardí**
Producció executiva **Sala Beckett**

Espectacle subvencionat per la Generalitat de Catalunya (Dep. de Cultura) i el Ministerio de Educación y Cultura (INAEM).

Amb el suport de la Societat General d'Autors i Editors (SGAE).

Suite de Carles Batlle: Miralls, somnis i miratges

Com ens expliquem uns als altres les nostres vivències? Com les recordem i les rememorem nosaltres mateixos? Pensem, per exemple, en el nostre primer viatge de jove, quan, encara gairebé adolescents, afrontàvem per primer cop l'aventura d'una escapada lluny de l'entorn familiar, a la recerca de noves emocions, experiències diferents i insòlites. Eren realment aquests els autèntics motius del viatge? Tan "especial" era la llum d'aquell capvespre en què ens vam fer el primer petó? O és només ara que ho veiem d'aquesta manera? Com ho recordem, després dels anys? Qui no ha acolorit el record d'una anècdota concreta del passat amb colors i detalls procedents d'experiències viscudes en altres moments o, fins i tot, ni tan sols viscudes en la pròpia pell sinó senzillament imaginades, escoltades en boca d'algú altre, llegides en una novel·la o vistes en una pel·lícula? On s'acaba la veritat del record i on comença la seva tergiversació? De què serveixen la imaginació i la fantasia sinó és per redescobrir, reinventar o adequar la realitat a les nostres il·lusions? Perquè ens capbussem en la ficció i en la literatura sinó és per extreure'n sensacions, imatges, estímuls que ens ajudin a explicar i a retenir la nostra pròpia realitat? Coneixem exemples prou notoris (la literatura n'és plena) de personatges que han acabat substituint realitat per fantasia. Són els "bojos", els "malalts", els "somniaadors", en evident contraposició als "assenyats", als "raonables", als "conformatats" amb un món i una realitat d'aparença objectiva. Qui d'ells és més valent? Qui és més a prop de la veritat i qui s'acosta més a allò que entenem per felicitat? Quedarà sempre per veure si aquesta confusió, sovint gairebé ineludible, entre realitat i fantasia és un obstacle, un impediment, un engany, una disfressa ingènua o, al contrari, és un estímulo, una eina, un motor eficaç per a l'autèntica modificació de la realitat i per a l'auto-realització. A *Suite*, Carles Batlle ens planteja una reflexió sobre les diferències entre els somnis i els miratges.

Com a bon "drama" que és, a *Suite* els quatre personatges protagonistes viuen i actuen carregats de "bones intencions", conscients de les seves pròpies contradiccions i alhora víctimes únicament d'elles. Les seves insatisfaccions són causa i conseqüència al mateix temps de la seva particular relació amb la realitat, de la seva manera de veure-la, d'entendre-la i d'intentar modificar-la; sense respostes absolutes, amb conflictes complexos que els obliguen a actuar, a parlar o a callar des de múltiples dimensions. Aquesta relativitat, que ens sorprendrà, que ens farà dubtar sobre el què i el com de cada situació, els acosta a nosaltres i ens permet comprendre el seu drama i participar-hi activament.

Família, llar, vida domèstica, comoditat, seguretat, rutina, estabilitat, confort, jardí... O solitud, viatge, trànsit permanent, trens, hotels, incomeditats, incerteses, sorpreses, inestabilitat, paisatges desconeguts... La relació profunda i compromesa amb la realitat, on és? Què reflecteix el mirall? **Toni Casares**, director de l'espectacle

Carles Batlle (Barcelona, 20-IX-1963).

Altres textos i treballs dramàtics de l'autor:

Dramatúrgia de *Nyam-Nyam* de Harri Virtanen. Direcció de Joan Castells. Centre Dramàtic del Vallès, 1994.

Sara i Eleonora (1994-95), accésit al "Premi Ignasi Iglesias". Estrenada al Teatre Adrià Gual ("La Cuina") el 4-10-1995. Direcció de Laura Fernández i Maria Zaragoza. Publicada en castellà a la revista *Escena* (núm.20, 1995). Publicada (versió catalana) a Alzira, Editorial Bromera, 1997.

Combat (1995). Lectura dramatitzada al Sitges Teatre Internacional 1995. Finalista del "Premi Josep Amatller" de teatre 1997. Estrena a la Sala Beckett. Febrer 1998. Direcció: Ramon Simó. Publicada a València, Tres i Quatre. 1999. Publicada en castellà (traducció d'Alejandro Montiel) a Madrid, SGAE (conjuntament amb *Suite*), 2000.

Dramatúrgia de *La festa del blat* d'Àngel Guimerà. Centre Dramàtic de la Generalitat. Teatre Romea, 1995-96. Direcció de Joan Castells.

Les veus de lambu (1997). Finalista del "Premi Josep Amatller" de teatre 1998. Lectura dramatitzada al STI 1998. Publicada a Barcelona, Edicions 62, 1999. Publicada en castellà (traducció d'Ignasi Garcia Barba) a Madrid, ADE, (en premsa).

Dramatúrgia de *La barca nova* d'Ignasi Iglésias. Direcció de Joan Castells. Teatre Nacional de Catalunya. Temporada 1999-2000.

Miss Puta Espiritual 2000 (1999), text breu per a un muntatge col·lectiu. Encàrrec del Centro de Cultura Contemporània de Barcelona i Ràdio Barcelona amb motiu del 75 aniversari de l'emissora, publicat a Escena, núm.64, novembre 1999.

Suite (1999). Premi SGAE 1999. Publicada en castellà (conjuntament amb *Combate*) a Madrid, SGAE, 2000. Publicada en català a Barcelona, Proa, 2001.

Professor de Dramatúrgia i Literatura dramàtica a l'Institut del Teatre de Barcelona i a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Membre del Consell Assessor del Teatre Nacional de Catalunya (a partir de la temporada 1998-99) i responsable de publicacions (conjuntament amb Enric Gallén).